08/03/2019

Η Σύμη τιμά την επέτειο ενσωμάτωσης με την Μητέρα Ελλάδα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Πανηγυρική δοξολογία στον Ιερό Ναό του Τιμίου Προδρόμου Σύμης, χοροστατούντος του Μητροπολίτη κ. Χρυσόστομου, ετελέσθη την 7η Μαρτίου στην Σύμη, επί της επετείου ενσωματώσεως των Δωδεκανήσων στην Μητέρα Ελλάδα το 1948.

Η ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως Σύμης

Ἡ 7η Μαρτίου 1948 ἀποτελεῖ μιά σημαντική ἱστορική ἐπέτειο γιά τά Δωδεκάνησα, διότι κατά τήν ἡμέρα αὐτή πραγματοποιήθηκε καί τυπικά ἡ «ἑνσωμάτωσή» τους στην Μητέρα Ἑλλάδα. Σέ κάθε νησί πραγματοποιοῦνται ἑορταστικές ἐκδηλώσεις γιά νά τιμηθοῦν οἱ Πρωτεργάτες τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἔτσι καί στήν Σύμη, τήν ἔδρα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, τό πρωί τῆς Πέμπτης 7ης Μαρτίου, ἐτελέσθη πανηγυρική Δοξολογία στόν Μητροπολιτικό Ἱ. Ναό τοῦ Τιμίου Προδρόμου χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Χρυσοστόμου, πλαισιουμένου ἐκ τοῦ ἱ. Κλήρου τῆς Σύμης.

Παρόντες ὅλοι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Δήμαρχο Σύμης κ. Ἐλευθέριο Παπακαλοδούκα, τόν Πρόεδρο τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καί Μέλη αὐτοῦ. Ἐκπρόσωπος τοῦ 549 ΤΕ παρέστη ὁ Διοικητής του Ἀντισυνταγματάρχης (ΠΖ) κ. Γεράσιμος Λύτρας, Ἀξιωματικοί καί Ὑπαξιωματικοί. Ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας παρέστη ὁ Ἀστυνόμος κ. Εὐάγγελος Καπλανίδης καί τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ὁ Λιμενάρχης Σύμης, Πλωτάρχης κ. Ἠλίας Ἀλεξίου. Παρέστησαν ἐπίσης, Ἐκπαιδευτικοί τῶν Σχολείων τῆς Νήσου, οἱ Μαθητές

μας καί ὁμάδα προσκόπων. Μετά τήν Ἀπόλυση τῆς Δοξολογίας τόν Πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Δντης τοῦ ΕΠΑΛ Σύμης κ. Ἀναστάσιος Μεγαλούδης.

Ἀμέσως μετά ἀκολούθησε ἡ ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπέρ τῶν πεσόντων ἀγωνιστῶν τοῦ Ἔθνους ἐνώπιον τοῦ Μνημείου καί κατατέθηκαν στεφάνια ἀπό τούς προαναφερομένους ἐκπροσώπους τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν. Ἀκολούθησε ἡ μαθητική παρέλαση, ἀρχίζοντας μέ τούς τούς μαθητές τῶν Δημοτικῶν Σχολείων καί τοῦ Πανορμιτείου Γυμνασίου καί τῶν Λυκείων τοῦ Νησιοῦ. Τήν παρέλαση ὁλοκλήρωσαν οἱ πρόσκοποι.

Δραττόμενοι τῆς εὐκαιρίας παρουσιάζουμε μιά σύντομη ἱστορική ἀναδρομή τῶν γεγονότων, μέχρι τήν ἡμέρα τῆς ἐνσωματώσεως.

Τά Δωδεκάνησα ἐξαιτίας τῆς γεωγραφικῆς τους θέσεως δέχθηκαν καταστρεπτικές ἐπιδρομές ἀπό πλείστους ἐχθρούς ὅπως τούς Πέρσες, τούς Σαρακηνούς πειρατές, τούς Σταυροφόρους καί τούς Τούρκους. Ἀπό τό 1309 περιῆλθαν στήν ἐξουσία τῶν Ἰωαννιτῶν Ἱπποτῶν καί ἔμειναν ὑπό τήν κυριαρχία τούς ἕως τό 1522, ὅποτε καταλήφθηκαν ἀπό τούς Ὀθωμανούς.
Μέ τήν ἔναρξη τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγώνα τοῦ 1821, τά Δωδεκάνησα

ἐπαναστάτησαν, ἀλλά τό 1830 ἐπιστράφηκαν μαζί μέ τή Σάμο στήν Ὀθωμανική Αὐτοκρατορία, μέ ἀντάλλαγμα τήν Εὔβοια, ἡ ὁποία ἐνσωματώθηκε στό ἐλεύθερο ἑλληνικό κράτος.

Ἡ κατάληψη τῶν Δωδεκανήσων ἀπό τούς Ἰταλούς τό 1912 ἀναπτέρωσε τίς ἐλπίδες τῶν κατοίκων τους ὅτι σύντομα τά νησιά θά ἐνταχθοῦν στόν ἐθνικό κορμό. Πράγματι, μέ τή συνθήκη τῶν Σεβρῶν (10 Αὐγούστου 1920) τά Δωδεκάνησα παραχωροῦνταν στήν Ἑλλάδα, μέ ἐξαίρεση τή Ρόδο, πού θά παρέμενε γιά ἕνα διάστημα ὑπό ἰταλική διοίκηση. Ὅμως, ἡ ἀτυχής ἔκβαση τῆς μικρασιατικῆς ἐκστρατείας ἔδωσε τήν εὐκαιρία στούς Ἰταλούς νά ὑπαναχωρήσουν καί μέ τήν ἄνοδο τοῦ Μουσολίνι προσπάθησαν νά τά ἐξιταλίσουν.

Μετά τή συνθηκολόγηση τῶν Ἰταλῶν (1943), κύριοι τῶν Δωδεκανήσων ἔγιναν οἱ Γερμανοί καί μετά τήν παράδοση τῆς Χιτλερικῆς Γερμανίας (Μάιος 1945), ἡ Μεγάλη Βρετανία. Τότε ἐτέθη τό μέγα ἐθνικό ζήτημα τῆς ἐνσωματώσεως τῶν Δωδεκανήσων στήν Ἑλλάδα. Ἦταν ἀπαίτηση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί ἐπί αἰῶνες εἶχε χυθεῖ ἄφθονο ἑλληνικό αἷμα γιά τόν ὑπέρτατο αὐτό σκοπό. Ἔτσι τό θέμα θά ἐτίθετο στή Διάσκεψη Εἰρήνης τῶν νικητριῶν δυνάμεων τοῦ Β’ Παγκοσμίου Πολέμου, πού θά συνερχόταν στό Παρίσι.

Ἡ Ἑλλάδα διά τοῦ πρωθυπουργοῦ Κωνσταντίνου Τσαλδάρη διαμήνυσε ὅτι θά ἔθετε στό τραπέζι τῶν διαπραγματεύσεων ως ἐθνικές διεκδικήσεις τήν πρόσκτηση τῆς Βορείου Ἠπείρου καί τῶν Δωδεκανήσων, τή διευθέτηση τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν συνόρων, ἐνῶ σκόπευε νά θέσει καί τό ζήτημα τῆς Κύπρου στή Μεγάλη Βρετανία. Ἀπό τίς τέσσερις αὐτές ἐθνικές διεκδικήσεις, μόνο τό θέμα τῶν Δωδεκανήσων εὐοδώθηκε, χωρίς δυσκολίες καί περιπλοκές.

Καί τοῦτο, διότι ὁ Στάλιν καί ὁ Τσόρτσιλ, κατά τή διάρκεια τοῦ Β’ Παγκοσμίου Πολέμου, προσπάθησαν νά δελεάσουν τήν Τουρκία, προσφέροντάς της ὁρισμένα παράκτια νησιά τοῦ Αἰγαίου, προκειμένου νά τήν πείσουν νά λάβει μέρος στόν πόλεμο στό πλευρό τῶν Συμμάχων ἤ τουλάχιστον νά παραμείνει αὐστηρά οὐδέτερη. Ὅμως, σέ μία ἀπρόσμενη στροφή τῆς πολιτικῆς της, ἡ Σοβιετική Ἕνωση συγκατατέθηκε νά ἀποδοθοῦν τά Δωδεκάνησα στή Ἑλλάδα, στή συνεδρίαση τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν πού προετοίμαζε τή Διάσκεψη Εἰρήνης τῶν Παρισίων. Ἔτσι, προτοῦ κάν συνέλθει ἡ Διάσκεψη Εἰρήνης, τό θέμα τῶν Δωδεκανήσων εἶχε λάβει εὐνοϊκή τροπή γιά τήν Ἑλλάδα.

Στίς 10 Φεβρουαρίου 1947 ὑπογράφηκε στό Παρίσι ἡ Συνθήκη Εἰρήνης μέ τήν Ἰταλία, σύμφωνα μέ τήν ὁποία τά Δωδεκάνησα ἀποδίδονταν στήν Ἑλλάδα, ἐνῶ ἡ Ἰταλία ὑποχρεωνόταν σέ ἀποζημίωση ὕψους 105 ἑκατομμυρίων δολαρίων πρός τή χώρα μας.

Ἡ τελετή παράδοσης τῶν Δωδεκανήσων στήν Ἑλλάδα ἀπό τίς βρετανικές ἀρχές ἔγινε στίς 31 Μαρτίου 1947 στή Ρόδο μέσα σέ πανηγυρική ἀτμόσφαιρα. Πρῶτος διοικητής τῶν Δωδεκανήσων ἀνέλαβε ὁ ἀντιναύαρχος Περικλῆς Ἰωαννίδης, μέ πολιτικό σύμβουλο τόν πανεπιστημιακό καί δικαστικό Μιχαήλ Στασινόπουλο, μετέπειτα πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας. Ἡ ἐπίσημη τελετή τῆς

ἐνσωμάτωσης ἔγινε στίς 7 Μαρτίου 1948, πρωτοστατοῦντος τοῦ Δημάρχου Ροδίων Δικηγόρου Γαβριήλ Χαρίτου, καταγομένου ἐκ Σύμης καί τό 1955 τά Δωδεκάνησα ἔγιναν Νομός μέ πρωτεύουσα τήν Ρόδο.
Ἀκολουθοῦν φωτογραφικά στιγμιότυπα τῶν ἐκδηλώσεων.